

KEĎ PUBLIKUM SKANDOVALO, MAL SOM NA TELE ZIMOMRIAVKY...

Naše mesto sa v apríli 2017 stalo dejiskom Majstrovstiev sveta v hokeji hráčov do 18 rokov. Túto jedinečnú hokejovú udalosť sme si jednoducho nemohli nechať ujsť a okrem skvelých zápasov sme využili príležitosť stretnúť sa s našimi športovcami. Keďže mne odvaha nechýba, namierila som si to rovno za kapitánom nášho tímu – Martinom Fehérvárom a požiadala som ho o rozhovor. Hneď na začiatku však musím priznať, že Martin bol veľmi ochotný a napriek svojmu nabitému programu si našiel čas a odpovedal na moje otázky.

K: Kto Ťa priviedol k hokeju?
M: K hokeju ma priviedol otec, nakoľko môj starší brat hrával hokej a ja som pravidelne chodil na hokejové zápasy. Musím však priznať, že zo začiatku som sa hokeju venovať ani nechcel, chcel som byť futbalista.

K: Ako dlho hráš hokej?

M: Hokej hrám od svojich 4 rokov, takže je to už dosť, keďže mám 17.
K: Počula som, že hráš hokej mimo Slovenska.

M: Áno, už tretiu sezónu som vo Švédsku.

K: Kedy si sa dostal prvýkrát na ľad v zahraničí?

M: Fúha,... už ako malý som hral v zahraničí ligu, ale za reprezentáciu som hral prvýkrát asi v 14-tich, bolo to so staršími o rok v reprezentácii do 16 rokov vo Wetzikone.

K: Zvládaš popri tom všetkom aj školu?

M: Momentálne mám toho naozaj dosť veľa, aj tej školy, rôznych rozhovorov a všetkého... Je to dosť náročné.

K: Musel si sa kvôli hokeju niečoho vzdať?

M: Určite áno, ale to je, myslím, normálne. Myslím si, že každý hokejista tomuto športu obetoval

veľa, či už je to čas s rodinou, kamarátmi či rôzne zábavky.

K: Stal sa Ti niekedy na ľade nejaký úraz?

M: Tých úrazov som mal veľa, ale taký najväznejší bol zlomenina ruky, ktorú mi potom naprávali. Tiež som mal otras mozgu.

K: Aká je Tvoja najlepšia a najhoršia spomienka na hokej?

M: Momentálne najlepšia spomienka je asi tento posledný turnaj v Poprade. Bolo to naozaj neskutočné hrať pred takým publikom, tí ľudia boli fantastickí, tá atmosféra, ešte nikdy v živote som toto nezažil. A najhoršia spomienka? Ťažko povedať, tie zlé sa snažím vždy zabudnúť, ale napríklad teraz ma mrzí ten zápas s Rusmi.

K: Určite Ťa podporuje celá rodina. Čo hovoria na Tvoje úspechy?

M: Rodičia sú prví, ktorí ma podporujú. Otec ma, ako som už povedal, tlačil k hokeju a myslím, že on je môj najväčší podporovateľ. Mamina mi zomrela, keď som mal 9 rokov, ale mám nevlastnú mamu a tá je tiež mojím fanúšikom. Myslím si, že sú na mňa hrdí a svojimi výkonmi sa im snažím za ich podporu odvdáčiť.

K: Zaberá Ti hokej veľa času?

M: Momentálne hokej mi zaberá celý život, celý môj život je hokej – tak by som to nazval. Ráno vstanem, idem na tréning a celý denný program sa vlastne točí okolo tréningov, tomu sa musím podriaďiť.

K: Kto je Tvoj hokejový idol?

M: Hokejový idol je pre mňa Ľubo Višňovský a bolo pre mňa veľkou ctou spolupracovať s ním na turnaji. Jeho rady sú pre mňa neskutočne cenné.

K: Aký ste boli kolektív na MS?

M: Ako kolektív sme boli skvelí,

poznáme sa dlhšie, pravidelne chodíme na reprezentačné zrazy. Nepostrehol som medzi nami žiadnu „čiernu ovcu“. Rozumeli sme si aj s realizačným tímom, všetko bolo super.

K: Chcel by si ešte niekedy reprezentovať Slovensko na majstrovstvách?

M: Určite áno, bola by to pre mňa veľká česť.

K: Kde by si chcel v budúcnosti hrať, kde by si sa chcel vypracovať?

M: Pre mňa osobne je určite najväčší cieľ dostať sa do NHL a vyhrať Stanley Cup. A samozrejme reprezentovať na MS.

K: Máš nejaké plány do budúcnosti, čomu by si sa chcel venovať okrem hokeja?

M: Moje plány do budúcnosti sú hlavne tie hokejové. Neskôr by som uvažoval o tréningoch chlapcov. Tiež mi napadlo aj podnikanie, čo však nechcem bližšie prezrádzať a tiež je dôležité i štúdium.

K: Chcel by si niečo odkázať fanúšikom?

M: V prvom rade by som sa všetkým chcel najmä poďakovať, bolo to naozaj senzačné hrať pred takým publikom. Bol to neopísateľný pocit, keď publikum skandovalo, mal som na tele zimomriavky, každému by som to doprial. Ďakujem všetkým.

K: Martin, ďakujem Ti za Tvoj čas i ochotu odpovedať mi na otázky. V mene celej redakčnej rady i našich čitateľov Ti želim veľa úspechov nielen v športovom živote.

KATKA